

ת"פ 63685/06/18 - מדינת ישראל נגד א. ד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 63685-06-18 מדינת ישראל נ' ד'

בפני
בעניין:
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י עו"ד כרמית כהן
ומתמחה גב' שירן סיני מתביעות ירושלים
נגד
א. ד
ע"י ב"כ עו"ד יחיא מצטפא

המאשימה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן ובביצוע עבירה של תקיפה חבלנית כלפי בת-זוגו, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) ובביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוגו, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי עובר למועד האירועים נשוא האישום, בחודש יולי 2016, הנאשם ואשתו (**המתלוננת**) היו נשואים כ-12 שנה ולהם 3 ילדים קטינים.

מעובדות האישום הראשון עולה, כי ביום 24.5.2018 בשעה 23:00, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת על רקע לימודיו של בנם הקטין. באותן נסיבות זרק הנאשם צלחת ושבר אותה על הרצפה. המתלוננת שאלה אותו לפרש מעשיו, הנאשם בתגובה יצא מהבית וחזר כשבידו מקל. אז החל הנאשם להכות את המתלוננת באמצעות המקל עד שהוא נשבר. בהמשך, לקח הנאשם אגרטל מסלון הבית והתכוון להשליך אותו על המתלוננת, אשר בתגובה נטלה אגרטל אף היא. הנאשם קרב אל המתלוננת ובמהלך ההתגוננות, פגע האגרטל שאחזה בידיו של הנאשם. הנאשם נכנס למקלחת והביא עמו כבל מאריך, באמצעותו הכה בגבה של המתלוננת, אשר ניסתה להפסיק את מסכת ההכאה באמצעות תפיסת הכבל. כתוצאה מתקיפת הנאשם, נפלה המתלוננת על הרצפה, אז משך הנאשם בשערות ראשה, תפס את פיה, הכניס לתוכו אצבעותיו ומשך בשפתיה. המתלוננת זעקה לבנה הקטין לעזרה וביקשה ממנו שיביא לה את הטלפון על מנת להזעיק עזרה. בתגובה לקח הנאשם את הטלפון הנייד של הבן, השליך אותו על הרצפה ושבר אותו. למשמע זעקות המתלוננת, נכנס אחיו של הנאשם לבית, והמתלוננת ביקשה ממנו שיפנה אותה לקבלת טיפול רפואי, נוכח הכאבים שחשה כתוצאה מהתקיפה. המתלוננת לקחה את כיסוי הראש שלה ויצאה מהבית לרחוב. אז יצא הנאשם אחריה, תפס בגבה והסיר מראשה את כיסוי הראש, בעוד אחיו מנסה למנוע מהנאשם להמשיך בתקיפה. באותן נסיבות אמר הנאשם לאחיו: "זאתי רוצה ללכת לקופת חולים והיא רוצה להתלונן". בהמשך, נכנסה המתלוננת לבית, ורק לאחר הגעת בני משפחתה למקום, פונתה לקבלת טיפול רפואי. בשל מעשים אלו של הנאשם, נגרמו למתלוננת סימן

חבלה אדום בצורת מקל בגב העליון ונפיחות בשפה מבפנים.

מעובדות האישום השני, עולה כי כחודש טרם האירועים שפורטה באישום הראשון, בביתם בשעות הלילה, התגלע יכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, במהלכו יצא הנאשם מהבית. בהמשך, שב הנאשם לבית כשבידו מקל, והחל לצעוק והכה את המתלוננת באמצעות המקל בידה השמאלית.

מהלך הדין

הצדדים הגיעו להסדר כאמור, ללא הסכמה עונשית, והוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר. תיק המעצר עד תם ההליכים ידע מספר גלגולים. תחילה שחררתי את הנאשם ללא תסקיר מעצר למעצר בית. ערר שהוגש על ההחלטה התקבל ובית המשפט המחוזי הורה, כי הנאשם יישאר במעצר עד קבלת תסקיר (עמ"ת 13734-07-18). משבושש התסקיר להגיע קבעתי בשנית, כי הנאשם ישוחרר עד לקבלת התסקיר. הנאשם שוחרר בטרם התקיים דיון בערר שהוגש על החלטה זו, ובסופו של דבר אישר בית המשפט המחוזי את החלטת שחרורו של הנאשם, בין היתר בשל הקושי המובנה שבהחזרת משוחרר למעצר (עמ"ת 48533-07-18). לאחר מכן התקיימו שני דיונים בשל הפרות של תנאי מעצרי הבית, שבסופם נותרו על כנם תנאי מעצר הבית.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

מהתסקיר הראשון שהוגש בחודש נובמבר 2019, עולה כי מדובר בנאשם כבן 42 שנים, גרוש בשנית ואב לחמישה ילדים. כיום הוא מתגורר עם שלושה מילדיו. טרם מעצרו בתיק זה עבד כעצמאי בתחום ההובלות. הנאשם סיים 9 שנות לימוד. בגיל 15 נידון למאסר של שישה חודשים בגין עבירה של סיכון חיי אדם. מאז מעצרו, הורחק הנאשם ממשפחתו, אולם לאחר הקלות בתנאים חזר לילדיו. אשתו, כיום גרושתו, עזבה את הבית והוא המשמורן על הילדים. באשר לעבירה הנוכחית, הנאשם לא נטל אחריות למעשיו ושלל כל התנהגות אלימה כלפי גרושתו. לטענתו, משפחתו גרמה לה התלונן. שירות המבחן קיים שיחה עם הגרושה, אשר סיפרה כי מערכת היחסים עם הנאשם התאפיינה בעיקר בצעקות, השפלות, איומים והגבלות, ולעיתים אף מכות. כמו כן סיפרה, כי הנאשם השתמש בסמים ואלכוהול, היה מרוכז בעצמו ולא היה שותף במטלות הבית. לאחר האירועים מושא כתב האישום, טסה המתלוננת לאחותה באמריקה למשך שלושה חודשים וילדיהם עברו לחזקתו של הנאשם. בעקבות כך סיפרה, כי הנאשם הוא המחליט על מפגשים בינה לבינם, ולאחרונה הנאשם אינו מאפשר לה לפגוש בהם. שירות המבחן התרשם, כי בני המשפחה מתקשים לשתף פעולה עם גורמי הרווחה במטרה לקדם את צרכיהם. לנאשם 13 הרשעות קודמות, רובן בעבירות אלימות ולאחרונה נפתח לנאשם תיק נוסף בעבירות איומים, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית. שירות המבחן ציין, כי הנאשם עבר גמילה ושיקום בצורה טובה, וכי הוא מביע רצון לדאוג לרווחת משפחתו. לכן סבר שירות המבחן, כי ככל שהנאשם יביע בפני בית המשפט נכונות לטיפול, יש לדחות את מתן גזר דינו בשלושה חודשים.

בתסקיר השני שהוגש בחודש פברואר 2020 צוין, כי הנאשם מתקשה להתמודד עם עול גידול הילדים בעצמו וכן

מתקשה לחזור לתפקד במסגרת עסקו העצמאי. שירות המבחן עודדו לפנות לגורמי הרווחה באיזור מגוריו, והוא במקביל, פנה ביוזמתו לקבל סיוע וטיפול. בחודש ינואר 2020 החל בטיפול פרטני וכן השתלב בתחילת טיפול קבוצתי. נמסר על ידי הגורמים הטיפולים כי הנאשם מגלה מוטיבציה לערוך שינוי חיובי בחייו תוך הסתייעות בגורמי המקצוע, והוא משתף פעולה ומתמיד בטיפול. נוכח השלב ההתחלתי של הטיפול הקבוצתי נתבקשה דחיה, בקשה לה נעתרה.

בתסקיר השלישי שהוגש בחודש מאי 2020 נמסר כי הנאשם מתמיד בתהליך הטיפולי באפיקיו השונים ומגלה מוטיבציה גבוהה. כמו הן הוא מסתייע בשירותי הרווחה גם בעניין מציאת מסגרות מתאימות לילדיו. שירות המבחן התרשם מנטילת אחריות מלאה למעשים. נתבקשה דחיה לצורך מיצוי ההליכים.

גם בתסקיר הרביעי מחודש ספטמבר 2020 עלה, כי הנאשם מתמיד בטיפול ומתקדם באופן חיובי. שירות המבחן ביקש דחיה נוספת של 3 חודשים לצורך מיצוי האפיק הטיפולי.

בתסקיר האחרון מחודש דצמבר 2020 עדכן שירות המבחן, כי מזה כחודשיים הנאשם והמתלוננת מחלקים ביניהם את זמן הטיפול בילדיהם ולדברי המתלוננת הנאשם אינו מציק לה או מאיים, ואישרה את דבר חלוקת זמני השהיה של ילדיהם. שירות המבחן ציין כי הנאשם השלים בהצלחה תהליך טיפולי ארוך ומביע רצון להמשיך מעקב. שירות המבחן עמד על השינוי המהותי שחל בנאשם לאורך תקופת ניהול התיק, לרבות נטילת האחריות למעשים, הפנמת הפסול שבמעשים וקבלת כלי התמודדות מיטיביים עם קשייו. השירות המליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות מחשש שהשבת הנאשם למאסר, תהווה גורם מדרדר, וכן המליץ על ענישה מותנית וצו מבחן.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

בחוות דעתו, מצא הממונה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות בבית החולים הדסה הר הצופים החל מיום 19.1.2021.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טענה כי יש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת ממספר חודשי מאסר ברף הבינוני, על-פי מתחם לאישום הראשון המתחיל מ-8 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר, ולאישום השני, מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגישה את הפסיקה הנוהגת, את נסיבות ביצוע העבירה ואת עברו הפלילי של הנאשם.

מאידך, הסניגור הדגיש את נטילת האחריות של הנאשם, את תהליך השיקום שעבר בתיק זה ואת העובדה שכיום הוא נושא באחריות לגידול הילדים המשותפים. הסניגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת

הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המונח - עבירות של אלימות במשפחה פוגעות במרקם הרגיש ביותר של חיינו - היחסים בין בני משפחה המקיימים קשרים קרובים, מטבע הדברים. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חיו? מכאן שיש לייחס לפגיעות מסוג זה חומרה יתירה. בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ניכרת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בהתלהטות הרוחות, שכמובן אין לה כל הצדקה מבחינת גלישתה למעשים קשים מאוד, אלימים מבזים ומשפילים המעידים על אובדן דרך וערכים; הנאשם אחראי באופן בלעדי למעשיו וכאדם מבוגר, צריך היה להימנע מהם לכתחילה. גם כשניסו בני משפחה להרגיע אותו ולנסות למנוע את התקיפה, לא חדל הנאשם ממעשיו והמשיך לתקוף את המתלוננת לעיני בנם הקטין ושאר בני המשפחה תוך שימוש במקל; הנזק הגופני והנפשי למתלוננת ניכר ואף עלול היה להיות גרוע יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת - מדיניות הענישה בעבירות כגון אלו היא מגוונת, אך מצוות בית המשפט העליון היא להעביר מסר מרתיע למי שפוגעים בבני משפחתם תוך ניצול דלת אמות הבית לעשות כן, מבלי שאיש יידע על כך. על-כן לרוב תיקים מסוג זה מסתיימים במאסר ממש. ברע"פ 11/15 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 20.1.2015) אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-15 חודשי מאסר בגין שני מעשי תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, והנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר; ברע"פ (נצרת) 28865-08-16 **ואקנין** נ' **מ"י** (מיום 21.12.2016) אושר מתחם ענישה שבין 8 ל-12 חודשים בגין תקיפה שגרמה חבלה בפניה של המתלוננת, ושם אושר עונש של 34 חודשים, אם כי מדובר בריבוי מקרים. ברע"פ 7575/13 **אינדלקאו** נ' **מ"י** (מיום 7.11.2013), הוטל עונש מאסר של 8 חודשים, ושם דובר בנאשם בעל עבר פלילי רלבנטי, ופגיעה באותה מתלוננת ממש, כך שלא ניתן לגזור ממקרה זה לעניינו. לצד אלה ישנם מקרים שהסתיימו בעבודות שירות - ר' לדוגמה ע"פ (ב"ש) 55472-04-13 **סולימובסקי** נ' **מ"י** (מיום 11.12.2013). הפסיקה שהגישו הצדדים תומכת במתחמי הענישה שראוי לקבוע בנסיבות העניין. ברע"פ 3077/16 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 2.5.2016) נקבע מתחם של עד 14 חודשי מאסר והעונש שם הסתיים במאסר בפועל לנוכח ניהול ההליך והיעדר נטילת אחריות; ברע"פ 3463/15 **קוטוב** נ' **מ"י** (מיום 21.5.2015) נקבע מתחם שבין 8 ל-18 חודשים וגם שם הסתיים התיק במאסר בפועל.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 6 חודשי מאסר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. על פי מבחן הקשר ההדוק שנקבע ברע"פ 4910/13 **בני ג'אבר** נ' **מ"י** (מיום 29.10.2014) יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד, הן בשל סמיכות הזמנים והן בשל אופי המעשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: בתחילה, לא נטל הנאשם אחריות למעשים, אך לאורך ההליך הפלילי ובעקבות התהליך הטיפולי הארוך שעבר, שינה גישתו ונטל בסופו של דבר אחריות מלאה למעשים. הדבר משתקף בהמלצת שירות המבחן. התמונה בתחילת התיק הייתה שונה מאוד מהתמונה בסיומו, וזאת אציין לחיוב. נראה שאכן התהליך הטיפולי שעבר הנאשם היה משמעותי ויש לקוות שתוצאותיו תישמרנה לאורך זמן ארוך. לחובת הנאשם

הפרת התנאים וכן עברו הפלילי בעבירות אלימות לרבות עבירות אלימות במשפחה (סה"כ 13 הרשעות קודמות, האחרונה שבהן משנת 2012 [עבירה אחרונה מ-2010]).

המיקום במתחם - אלמלא תהליך השיקום של הנאשם, היה מקום להטיל על הנאשם עונש עד לשליש האחרון של המתחם - דהיינו תקופת מאסר משמעותית מאחורי סורג ובריח. אלא שבשל תהליך השיקום של הנאשם, ונוכח עקרון ההלימה, יש להטיל על הנאשם עונש משמעותי של מאסר בעבודות שירות לתקופה ניכרת.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות. מקום ההשמה: בית החולים הדסה הר הצופים. מועד תחילת העבודות 19.1.2021, בו על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע עד לשעה 08:00. הנאשם הוזהר כי אם לא ימלא אחר הוראות הממונה, עלול הממונה להמיר את עבודות השירות במאסר בפועל ממש;

ב. 12 חודשי מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות במשפחה, לרבות איומים, בתוך שלוש מסיום עבודות השירות. אני ער לתקופה המשמעותית של המאסר המותנה, אך תכליתה להרתיע את הנאשם ולהבהיר לו שלהב החרב המתהפכת מונף מעל צווארו, לבל ישוב לדרכיו הרעות אותן זנח, יש לקוות;

ג. קנס בסך 5,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.12.2019, או חודש מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס יקוזז מההפקדה במ"ת 63719-06-18. לא ישולם הקנס, יישא הפרשי ריבית פיגורים והצמדה;

ד. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות במשפחה לרבות איומים לבמשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס;

ה. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. הנאשם הוזהר לקיים את הוראות שירות המבחן בתקופת המבחן, שאם לא כן, יוכל לבקש השירות להפקיע את הצו ולהמירו בכל עונש חלופי, לרבות מאסר.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב בטבת תשפ"א, 27 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 5

